

РЕШЕНИЕ

№ 6898

гр. София, 22.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 19.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **12242** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/.

Образувано е по жалба на Х. П. С. и В. Г. С. от 19.11.2018г. срещу мълчалив отказ на кмета на Столична община, уточнена с молба от 27.02.2019г., срещу Заповед № РА50-50/24.01.2019г. на главния архитект на Столична община /СО/, с която на основание чл. 135, ал. 1 и ал. 3 във връзка с чл. 131, ал. 1 и ал. 2, т. 1 от ЗУТ, чл. 115, ал. 1, чл. 104, ал. 1, изр. 2 от ЗУТ, § 23, ал. 1 от Закона за устройството и застрояването на Столичната община /ЗУЗСО/ във връзка с чл. 17, ал. 1, т. 1 от ЗУЗСО (отм.), т. 3 и т. 25 от Приложение към чл. 3, ал. 2 от ЗУЗСО, е отказано разрешаването да се изработи проект на подробен устройствен план на поземлен имот пл. № 628 /ПИ с идентификатор 68134.1007.984/, попадащ в кв. 73 по плана на [населено място], район „Т.“, местност „К. вада“ с площ от 300 кв.м., „за връщане на регулационните граници по имотните“.

Изложени са съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт. По същество твърденията са, че тъй като имотът е засегнат от неприложена регулация и предвид изтеклия срок по чл. 208 от ЗУТ във връзка с § 70 от ПЗР на ЗИД на ЗУТ, административният орган е бил длъжен да разреши исканото изменение на плана. Иска се отмяна на заповедта и административният орган да бъде задължен да даде исканото разрешение.

В съдебно заседание жалбоподателите, редовно призовани, не се явяват и не се

представяват.

Ответникът – главен архитект на Столична община, чрез процесуален представител юрк. И., моли за отхвърляне на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

След като се запозна с жалбата и приложените по делото писмени доказателства, съдът прие следното от фактическа страна:

От приложените по делото нотариален акт № 21, том X., дело № 4466/1982г. и нотариален акт № 112, том L, дело № 9983/1996г. се установява, че Х. П. С. е собственик на имот, неурегулирано дворно място, находящо се в [населено място], ул. 485,[жк], цялото с площ от 300 кв.м., съставляващо имот с пл. № 682. По делото е приложено Удостоверение № УТ-94-Х-5/21.01.2014г., с което е удостоверена търпимостта на „Двуетажна жилищна сграда“, находяща се в поземлен имот с пл. № 682, кв. 73, м. „К. вада“ по плана на [населено място], р-н „Т.“ СО.

По делото е приложена и Заповед № СОА19-РД40-10/11.01.2019г. на кмета на СО, с която се отчуждава имот с проектен идентификатор 68134.1007.1788 /незастроен/, с площ 57 кв.м, представляващ реална част от ПИ с идентификатор 68134.1007.984, със собственик Х. П. С.. Тази част от имот с идентификатор 68134.1007.984, с административен адрес: [улица], в размер на 57 кв.м, е отредена за улица и попада в реализацията на обект: „Трасе на Главен канализационен колектор – клон II по [улица]- III етап“, съгласно подробен устройствен план, одобрен с Решение № 45 по Протокол № 24/30.03.2001 г. на Столичен общински съвет /СОС/ и Решение за поправка на ОФГ № 147 по Протокол № 40/18.07.2002г. на СОС. Същото е обнародвано в Държавен вестник, бр. 86/10.09.2002 г., като в протокол на ОЕСУТ от 08.04.2003 г. са описани постъпилите възражения, между които няма такива за кв. 73, предвид което и на основание чл. 132, ал. 1, т. 2 от ЗУТ в тази част ПУП е влязъл в сила.

Приложено е и Решение № 3241/14.05.2019г. по адм. д. № 2283/2019г. на АССГ, с което е отхвърлено оспорването на Заповед № СОА19-РД40-10/11.01.2019г. на кмета на Столична община.

Производството пред административния орган е започнало по искане на Х. П. С. и В. Г. С., заведено с вх. № СОА18-ГР94-5655/31.10.2018г., до кмета на Столична община, с което на основание чл. 134, ал. 2, т. 1 от ЗУТ и поради изтичане на срока по чл. 208 от ЗУТ е поискано да се изработи проект на подробен устройствен план на поземлен имот пл. № 628 /ПИ с идентификатор 68134.1007.984/, попадащ в кв. 73 по плана на [населено място], район „Т.“, местност „К. вада“ с площ от 300 кв.м., „за връщане на регулационните граници по имотните“.

Със Заповед № РА50-50/24.01.2019г. на главния архитект на Столична община е отказано разрешаването да се изработи проект на подробен устройствен план на поземлен имот пл. № 628 /ПИ с идентификатор 68134.1007.984/, попадащ в кв. 73 по плана на [населено място], район „Т.“, местност „К. вада“, с площ от 300 кв.м., за връщане на регулационните граници по имотните. Мотиви за това са, както следва: предложението за изработване на ПУП противоречи на чл. 103, ал. 4 и чл. 104, ал. 1, изр. 2 от ЗУТ. По ОУП на СО частта от имота, попадаща под [улица], попада в зона Тти, в която е допустимо само изграждане на елементи на транспортната инфраструктура. Урегулирането на имота по имотни граници с предназначение, различно от посоченото, ще противоречи на ОУП. Не е налице основание за изменение на план за регулация по чл. 134, ал. 2, т. 1 от ЗУТ. За имота са започнали

процедури по отчуждаването му в срока по § 23, ал. 1 от ЗИД ЗУЗСО във вр. с чл. 17, ал. 1, т. 1 от ЗУЗСО (отм.). Срокът за отчуждаването е 15 години от влизането в сила на ЗУЗСО, който не е изтекъл, предвид, че [улица] е част от първостепенната улична мрежа.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства е изслушана и приета съдебно-техническа експертиза, която съдът кредитира и ще обсъди в изложението си по-долу само в релевантната за случая част.

При горните фактически установявания, съдът прави следните прани изводи:

Жалбата е допустима, тъй като е подадена от надлежни страни и в законоустановения срок.

Разгледана по същество е неоснователна.

Процесната заповед е издадена в предвидената от закона форма и съдържание, от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия, съгласно чл. 135, ал. 3, т. 1 от ЗУТ, и Заповед № СОА17-РД09-622/19.06.2017 г. на кмета на Столична община за делегиране на правомощия на главния архитект на Столична община.

При издаването на заповедта не са допуснати съществени процесуални нарушения. Заповедта е издадена в съответствие със законовите разпоредби и целта на закона.

Преди всичко следва да бъде отбелязано, че част от имот с идентификатор 68134.1007.984, с административен адрес [улица], в размер на 57 кв.м, е отредена за улица и попада в реализацията на обект: „Трасе на Главен канализационен колектор – клон II по [улица]- III етап“, съгласно подробен устройствен план, одобрен с Решение № 45 по Протокол № 24/30.03.2001 г. на Столичен общински съвет /СОС/ и Решение за поправка на ОФГ № 147 по Протокол № 40/18.07.2002г. на СОС.

Същото е обнародвано в Държавен вестник, бр. 86/10.09.2002 г., като в протокол на ОЕСУТ от 08.04.2003 г. са описани постъпилите възражения, между които няма такива за кв. 73, предвид което и на основание чл. 132, ал. 1, т. 2 от ЗУТ в тази част ПУП е влязъл в сила.

Видно от писмо изх. № СОА18-ГР94-5655/21.01.2019г. на директора на Дирекция „Инвестиционно отчуждаване“ отчуждителното производство е започнало, като с Удостоверение № 25-27460/12.04.2017г. на СГКК за частта от имот с идентификатор 68134.1007.984, която подлежи на отчуждаване /57 кв.м/, попадаща в улична регулация, е определен проектен идентификатор 68134.1007.1788, с възлагателно писмо от 12.06.2018г. е възложено определяне на равностойно парично обезщетение и е публикувано обявление по чл. 25, ал. 1 от Закона за общинската собственост изх. № СИС16-ПП00-5/530 от 14.11.2018 г. до заинтересованите собственици.

Със Заповед № СОА19-РД40-10/11.01.2019г. на кмета на СО е отчужден имот с проектен идентификатор 68134.1007.1788 – незастроен, с площ 57 кв.м, представляващ реална част от имот с идентификатор 68134.1007.984. Заповед № СОА19-РД40-10/11.01.2019г. е оспорена от Х. С. пред АССГ, като с Решение № 3241/14.05.2019г. по адм. д. № 2283/2019г. съдът е отхвърлил оспорването.

Според заключението на СТЕ [улица] представлява улица IV клас и е част от първостепенната улична мрежа. Част от имота на жалбоподателите, по действащия ПУП, одобрен с Решение № 45 по протокол № 24/2001г. на СОС и Заповед № РД-09-50-12/06.01.1997г. на гл. архитект на СО, е отреден за улици, представляващи публична общинска собственост. Частта, отредена за [улица], е нанесена в КК с идентификатор 68134.1007.1788 с площ 57 кв.м. Границите на имот с идентификатор 68134.1007.984 са правилно нанесени предвид, че планът не е бил приложен по

отношение на уличната регулация и документите за собственост са съставени за имот, а не за УПИ. Материализираните граници на имота съвпадат с нанесените в кадастралната карта граници, които обаче не съответстват на регулационните и частично съответстват на имотните.

Съгласно разпоредбата на чл. 134, ал. 2, т. 1 от ЗУТ влезлите в сила подробни устройствени планове /ПУП/ могат да се изменят и когато в съответния срок по чл. 208 от ЗУТ не е започнала процедурата за отчуждаване. Съгласно чл. 208 от ЗУТ срокът за започване на отчуждителните процедури по Закона за държавната собственост и Закона за общинската собственост на недвижими имоти, определени по подробните устройствени планове за изграждане на обекти - публична държавна или публична общинска собственост, е пет години от влизане в сила на плановете и десет години от влизането в сила на подробните устройствени планове за изграждане на елементи на техническата инфраструктура по чл. 64 - публична собственост на държавата и общините. След изтичане на този срок собствениците на недвижимите имоти имат правата по чл. 134, ал. 2, т. 1. Съгласно чл. 64, ал. 1, т. 1 от ЗУТ елементите на техническата инфраструктура са: транспортната техническа инфраструктура и съоръженията към нея (мостове, тунели, надлези, подлези, прелези и др.).

При прилагането на чл. 134, ал. 2, т. 1 от ЗУТ във връзка с чл. 208 от ЗУТ следва да се имат предвид и удължените срокове, дадени в отменения чл. 17, ал. 1, т. 1 от специалния закон ЗУЗСО, според който за обекти на техническата инфраструктура - за първостепенна улична мрежа, за метрополитена, за трамвайни и железопътни линии, за обекти на зелената система и за съоръжения за третиране на отпадъци, отчуждителната процедура следва да не е започнала в срок от 15 години, като съобразно ал. 2 на чл. 17 от ЗУЗСО този срок започва да тече от приемането и влизането в сила на ЗУЗСО – 28.01.2007 г., съответно ще изтече на 28.01.2022 г.

Независимо че чл. 17 е отменен със ЗИД на ЗУЗСО /обн. ДВ, бр. 31 от 2018г./, същият е приложим на основание §23 от ПЗР към ЗИД на ЗУЗСО, съгласно който: „§ 23. (1) Сроковете по отменения чл. 17 за започване на отчуждителни процедури за изграждане на обекти – публична общинска или публична държавна собственост, на територията на Столичната община по отношение на подробни устройствени планове, влезли в сила до влизането в сила на Закона за устройството и застрояването на Столичната община, текат от влизането в сила на закона – 28 януари 2007г. (2) След изтичане на сроковете по ал. 1, както и по отношение на подробните устройствени планове, влезли в сила след влизането в сила на Закона за устройството и застрояването на Столичната община, се прилагат правилата на чл. 208 от Закона за устройство на територията.“

В случая част от имота в размер на 57 кв. м подлежи на отчуждаване за реализиране на първостепенна улична мрежа.

Следователно, правилни са изводите на административния орган, че не може да се разреши изработването на проект за ПУП, доколкото за част от имота са започнали процедури по отчуждаването му в срока по § 23, ал. 1 от ЗИД ЗУЗСО във вр. с чл. 17, ал. 1, т. 1 от ЗУЗСО (отм.). Срокът за отчуждаването е 15 години от влизането в сила на ЗУЗСО, който не е изтекъл, предвид, че [улица] е част от първостепенната улична мрежа. Законосъобразен е и другият извод за несъответствието с ОУП по отношение на част от имота, попадаща под [улица]. Последната попада в зона Тти, в която е допустимо само изграждането на елементи на транспортната инфраструктура.

Урегулирането на имота по имотни граници с предназначение, различно от посоченото, ще противоречи на ОУП.

Следователно Заповед № РА50-50/24.01.2019г. на главния архитект на Столична община е материално законосъобразна, а подадената жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По направените искания и възражения, касателно Заповед № СОА19-РД40-10/11.01.2019г. на кмета на СО, съдът съобрази следното:

С молби от 09.02.2021г. и 14.06.2021г. жалбоподателите са искали прогласяване на нищожността на Заповед № СОА19-РД40-10/11.01.2019г., с която е отчужден част от имот с идентификатор 68134.1007.984. Преди всичко следва да бъде отбелязано, че същата заповед е била предмет на съдебен контрол, в рамките на който съдът е проверил законосъобразността ѝ на всички основания по чл. 146 от АПК. Следователно, налице е влязъл в сила административен акт, който не подлежи на преразглеждане в редовно съдебно-административно производство. Извън което в АПК не е предвидена възможност, аналогична на тази по чл. 17, ал. 2 от ГПК, за извършване на инцидентен контрол за валидността на административните актове. Възможност да упражнява косвен съдебен контрол за валидност на административен акт по реда на чл. 17, ал. 2 от ГПК има само общият съд в рамките на общото гражданско производство, но не и административният съд по реда на препращащата норма на чл. 144 от АПК. Ето защо искането за обявяване на нищожността на Заповед № СОА19-РД40-10/11.01.2019г. не следва да бъде разглеждано.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на съществени процесуални нарушения и в съответствие с материалния закон и неговата цел. Подадената жалба, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора, в полза на ответника следва да бъде присъдено исканото юрисконсултско възнаграждение. Същото съдът определя в размер на 100 лева, на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК вр. с чл. 144 от АПК.

Предвид, че изслушаната и приета по делото СТЕ е заплатена от бюджета на АССГ, в тежест на жалбоподателите следва да бъдат възложени и тези разноски. Жалбоподателите следва да платят по сметка на АССГ сумата от 200 лв., представляваща разноски за възнаграждение за вещо лице във връзка с назначената СТЕ.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 27-ми състав:

РЕШИ :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Х. П. С. и В. Г. С. срещу Заповед № РА50-50/24.01.2019г. на главния архитект на Столична община.

ОСЪЖДА Х. П. С. ЕГН [ЕГН] и В. Г. С. ЕГН [ЕГН] да заплатят в полза на Столична община сумата от 100 (сто) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

ОСЪЖДА Х. П. С. ЕГН [ЕИК] и В. Г. С. ЕГН [ЕГН] да заплатят по сметка на Административен съд София-град сумата от 200 (двеста) лева, представляваща разноски за възнаграждение за вещо лице.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен

съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: